

OWD - Edinburgh 2024

29.08.2024 - 01.09.2024

Dag 1 - Torsdag 29.08.2024

Oslo – Edinburgh – Woven Whisky Makers – Leith – Edinburgh

Siden forrige tur har Landowner byttet basecamp og husleien der inkluderer vistnok en kvinnelig privatsjåfør. Klokkeren 06:30 troppet de begge opp i HQ S13 for å plukke med seg 2 andre av reisefølget, The Speaker og Precidenten. Deretter ble Forsyningsministeren hanket med før vi en halv time senere parkerte på Gardermoen. Der satt allerede Transportministeren og nøt sin dyrt ervervede drikke på Starbucks.

Superlette «Amerikakofferter» ble raskt avlevert og innsjekk gikk som vanlig greit. På plass ved gaten i god tid gjorde at reisefølget på 5 kunne nyte dagens første kalde. Her kunne vi etter hvert som tiden gikk også sjekke hvilke medpassasjerer vi skulle ha med oss på flyet vestover. Blant de mange så vi bl.a. et kjent ansikt som vi ikke skal nevne ved navn. Han stemmer nok Senterpartiet i navnet mens formuen hans nok sier Høyre. Et «Granca-glass» med hvitvin så ikke ut til å være et nevneverdig problem før klokken slo 8.

Som sedvanlig inkluderte flybilletten en skikkelig GT og etter virkningen å dømme så det ut til at alle syntes det var helt ok. Til alt overmål fikk alle også bagasjen sin ved ankomst Edinburgh.

Precidenten hadde forhåndsbestilt trikkebilletter fra flyplassen i Edinburgh og det viste seg å fungere riktig godt. Vi føyk forbi kjente steder som Murrayfield Stadium, Haymarket, West End, Princes Street, St. Andrew Square før vi hoppet av på Picardy Place en god halvtime senere. Stoppestedet lå bare 300 meter unna Premier Inn på York Place hvor vi skulle bo. Bagasjen ble i all hast stuert inn på oppbevaringen før vi tuslet avgårde mot ukjente mål.

Det var snart lunchtid så vi satset på å finne en grei plass på veien. Vi tok hovedgata Leith Walk i retning nordøst, og i det regnet satte inn smøg vi oss inn på Brunswick Book Club. Her var det nok mat og drikke å oppdrive for oss alle. 5 Tennents og omelett servert av Lauren – det enkle er ofte det beste!

Regnet ga seg heldigvis fort og solen tittet fram mellom skyene da vi forlot bokklubben – vi hadde ikke mer en tiden og veien for å komme oss til neste bestemmelsessted, Woven Whisky Makers i Leith. Dette er en liten og innovativt bedrift som har følgende målsetning: «We're not content with what blended whisky is. We want to discover just what blended whisky can be.» En av grunnleggerne er vår gode venn Nick Ravenhall, «The Kiwi» fra New Zealand, som har hjulpet oss mye med whiskysmakingene på Abildsø.

Woven ligger i The Biscuit Factory i et nedslitt havneområde nord i Edinburgh. I bygningen finnes det flere bedrifter og Woven har et knøttlite laboratorium der hvor de blender sin whisky. Vi ble møtt av en blid og hyggelig Director of Whisky, Peter Allison, som også er en av grunnleggerne til bedriften.

Pete viste seg å være en veldig morsom og interessant fyr og han ga oss plenty med whiskysamples. Samtidig forklarte han, både muntlig og med tegninger på tavla, hvordan

OWD - Edinburgh 2024

29.08.2024 - 01.09.2024

han går fram for å finne ut hvilke blandinger han skal mikse for å produsere deres blended whiskyer.

Hans siste prosjekt var «W-Project 5 – Abildsø Blend», en blended whisky til Oslo Whisky Detachments 20-årsjubileum. Vi hadde fått oversendt 2 samples like før vi dro på tur og de fleste syntes den smakte ganske greit. Nå var vi klar for å finjustere den til en riktig god superblend!

Utgangspunktet til Pete når det gjaldt lukt og smak av denne whiskyen var friske epler, vanilje og rosiner. For å få til dette tok han utgangspunkt i en av deres masterbaser, W-Blend15, som består av en blanding av whiskyer fra destilleriene Glengarioch, Glasgow, Loch Lomond single grain og single malt, Benrinnes og Tullibardine.

Til denne basen hadde han så tilsatt 21.51% North British fra 2015, 20.43% Glen Elgin fra 2014 og 4.3% Glenrothes fra 2014. Whiskyen fra North British var for å få fram mer vaniljepreg, mens whiskyen fra Glen Elgin skulle bringe frem mer fruktige toner. For å fremme rosinlukt og -smak tilsatte Pete litt whisky fra Glenrothes som hadde ligget hele sin tid på first fill Oloroso butt.

Etter dype analyser og riktig mange whiskysamples var alle enig om at en liten ekstra dash med sherrylagret whisky ville føre til en ultimat og knakende god blended whisky. Denne skal så føres inn til landet av importøren Malt Norge, og forhåpentligvis skal den introduseres av Nick Ravenhall på vår smaking «Return of The Kiwi» 31. oktober – Abildsø Whisky Symposium 2024/III.

Vi takket Pete for en hyggelig ettermiddag på «kjeksfabrikken» og dro videre. Roseleaf Bar Cafe var hvasket oss i øret skulle være et greit vannhull på veien videre. Det stemte godt, så vi satte oss ned en liten stund med Tennents og Leith pils.

Deretter gikk veien videre mot Skottlands eneste vertikale destilleri, Port of Leith. På veien dit, langs elva Water of Leith, stoppet vi opp ved en «norsk» harpun. Den hadde tilhørt Christian Salvesen som i 1908 sendte en hvalfangstflåte til fra Leith til Antarktis. De etablerte en stasjon på Sør-Georgia som de kalte «Leith Harbour», og i 1911 var deres hvalfangstflåte den største i verden.

Port of Leith Distillery ble en rask affære. Vi tok heisen opp i baren for å kikke på utvalget og folket som satt og koste seg med diverse fluidum (ikke fludium). Fin utsikt hadde de også, men vi bestemte raskt at nok var nok, og forlot destilleriet.

På vei til destilleriet hadde vi oppdaget flere ukjente perler langs elven Water of Leith. Blant disse var restauranten The Ship On The Shore, og siden matlysten var på topp og det skrek i tarmene tok vi turen inn. Her ble det nydelig Haggis vårrull med soya og chilli til forrett, mens middagen ble fish&chips, blåskjell og havabbor - alt skylt ned med øl og hvitvin. Et nydelig måltid.

En litt sliten gjeng brukte nok over gjennomsnittet i tid for å karre oss tilbake til hotellet for en rask dusj og omkledding til nattelivet i Edinburgh.

OWD - Edinburgh 2024

29.08.2024 - 01.09.2024

Forventningsfulle steget vi avgårde fra hotellet, gjennom St. Andrew Square og bort til Rose Street 37. Her lå The Thirty Seven Bar hvor det ble whisky og øl. Hyggelig det, men videre utskielser ble det ikke noen av da ungdommene klaget over høyt lydnivå og overtrøtthet. Nesene ble snudd hjemover til hotellet. På veien hjem ble det tid til litt proviantering hos Sainsbury's. Talisker reisewhisky, inkludert alarmbrikke, samt litt limonade og sjokolade havnet i ryggsekkene. Spesielt Presidentens Pepsi Max Cherry falt i smak.

Lenge før planlagt falt de aldrene reisedeltakerne i søvn.

no24

Dag 2 - Fredag 30.08.2024

Edinburgh – Lindores Distillery – Edinburgh

Og ...

Grouse

Dag 3 - Lørdag 31.08.2024

Dufftown – Glenlivet Distillery – Glenlivet Estate – Dufftown

Dagen startet ut i fra plan 08:00 med en solid frokost, grøt og full skotsk jevnt fordelt ga et godt grunnlag for dagens vandring. Etter et gløtt på det strålende solskinnet, var det bare å ta på shorts, så var OWD klar for avmarsj til The Royal Mile for en guidet tur.

I løpet av et par formiddagstimer sammen med turguide Raj fikk vi med oss hele Scotlands historie fra 300 tallet og til i dag, og ble geleidet rundt i den historiske delen av Edinburgh. Informasjonen strømmet inn, men også rett ut, så det var desverre ikke så meget som satt igjen. Dog huskes det at «Dr Jekyll and Mr Hyde» samt «Frankenstein» begge er bøker basert på historiske figurer fra Edinburgh. Og at Mel Gibson var den som satte Scotland på kartet da han slo engelskmennene i filmen Braveheart. På Glenfriars Kirkyard, mens vi beskuet gravplassen til hunden Bobby, holdt guiden på å dåne, da Christoph Waltz spaserte rolig forbi oss og videre inn i Glenfriar Kirk. I etterkant er det opplyst at han befant seg i Edinburgh ifm en nyinnspilling av Frankenstein.

Ifm tur ble uttrykket «shitface drunk» sin opprinnelse oppklart. I de smale smug i Edinburg var det vanlig å kaste dobøtta ut av vinduet og ned på gata. Dette ble etter hvert kun lov mellom 22:00-07:00, og man måtte rope for å advare folk under. Tilfeldigvis stengte pubene kl. 22 og de siste gjestene sjanglet hjem. Når så noen ropte, tittet de gjerne opp for å se hva som hendte. Vel hjemme ble de møtt av sin kone som da ved selvsyn kunne se hva uttrykket betydde.

OWD - Edinburgh 2024

29.08.2024 - 01.09.2024

Dagens Lunsj ble inntatt på «Hylla», dvs i solsteiken over Victoria Street. Nydelig Fish and Chips samt noe kaldt i glasset.

Deretter ble det en forholdsvis lang tur via The Royal Mile ned til Holyrood Distillery, for en standard tur. Ble møtt med en velkomstdrink basert på newmake, og deretter ga guide Douglas oss en enkel omvisning med en smak av deres gin, til Gunnersides store lykke. Det hele ble avsluttet med et glass Ambir Single Malt. Det er den tredje tappingen fra nyåpnede Holyrood og har vært innom et Oloroso fat på veien. Slett ikke verst for en så ung viski.

Returen til hotellet tok litt tid, da det ble både en kald drikke og en wee reisedram i solskinet i Deaconess Park, samt en pitstop på Royale Mile. Meget interessant å betrakte folkemengden som valfarer opp og med «Milen», de kommer i alle farger og fasonger

Etter en liten lunsjhvil på hotellet var det tid for dagens middag, som ble en utmerket indisk variant på Zest.

Det ble også tid for kaffe avec på Gaucho Edinburgh med dype diskusjoner om livet, meningen med det samt hvorfor vi er, både her og der.

Den perfekte avslutningen på kvelden var en oppsummering på TV av Haalands hatrick mot West Ham før det ble god natt som planlagt 23:55.

TripleX

Dag 4 -Søndag 01.09.2024

Edinburgh – Glenkinchie Distillery – Edinburgh – Oslo

Alle stilte til frokost denne søndagen litt senere enn vanlig. Vi skulle hentes av taxi kl. 1100 og hadde god til å pakke og få koffertene på oppbevaringsrommet. Været var overskyet uten at dette la noen demper på stemningen i selskapet. Neil Forbes fra Saltire Taxi kom som avtalt og kjørte oss til Glenkinchie ca. 45 minutter østsørøst for Edinburgh.

På Glenkinchie ble vi møtt av Kirsty Neilson Kyle som fortalte at hun nok hadde opphav i Norge og Kirsty viste seg å være en fremdragende guide. Hun fortalte at visitor center åpnet i 2020 og hun hadde flere grupper hver dag. Vi fikk følge med 3 herrer fra London og Kirsty viste oss først en bjelle som hang på veggen. Denne ble tidligere brukt til å kalle arbeiderene til jobb og da tradisjonen var slik at den som hadde reist lengst fikk starte touren ved å ringe i bjella, var det jo selvsagt XXX som fikk æren og ble “manager” for dagen.

Destilleriet, som ble etablert i 1837, produserer i dag ca. 2,5 millioner liter i året. Mesteparten av dette går til Johnnie Walker som de har samarbeidet med siden 1894, men noe tappes på flasker som single malt. De har noen voldsomt store stills og det kjøres i dag produksjon 24/7.

OWD - Edinburgh 2024

29.08.2024 - 01.09.2024

Vi fikk se hele produksjonen – det brukes mye lokalt dyrket korn, men det er ikke nok og de kjøper inn fra flere leverandører, bl.a. Sverige og når det virkelig kniper: Sør-Afrika.

Vi fikk se en skalamodell i 1:6 som viste destilleriet på et tidspunkt og denne var veldig detaljert. På lageret fikk vi lukte på 4 fat og velge oss en smaksprøve. Valget falt på et rødvinsfat fra Ungarn som begynte å bli tomt, men du verden for en flott whisky.

Inne i smaksrommet fikk vi 5 glass til. Det var bl.a. en 12 yo Distillery Edition, en Distillery Ekslusive og en Johnnie Walker Black label 12 yo.

Det var en meget hyggelig tur og relativt god whisky – selv om ingen lot seg friste i butikken etterpå. Dette skyltes nok mer prisnivå enn utvalg. Det fantes godsaker her fra mange destillerier, men det meste dyrere enn vi kan handle for hjemme – ja og så er det jo noe med eksklusivitet, men en krone er en krone da....

Taxi tilbake til byen gikk helt fint – vi spiste lunsj på The Newsroom – med øl og musikk til, og vi fikk til og med en tur innom The Ivy hvor det ble servert en meget god Scottish Coffee.

Det skulle kjøres trikk tilbake til flyplassen og dette gikk fint til tross for at billettene hadde gått ut for flere dager siden. Kontrollørene så ikke på de engang og alt gikk egentlig greit – ja bortsett fra at et av medlemmene i følget la igjen telefonen på innsjekkdissen – noe som ikke ble oppdaget før vi stod i sikkerhetsjekken. Alt løste seg imidlertid til slutt. Gregers måtte sin sedvanlige tur inn i boksen for flok med mye metall i kroppen og av en eller annen merkelig grunn gikk alle rett gjennom taxfree uten prøvesmaking og vi møttes på All Bar One for et lite beger med øl før flyet gikk.

Selve flyturen var ganske begivenhetsløs og på Gardermoen klarte Grouse og få gjennom hele kofferten full av whisky uten å betale toll, ved å gå på rødt og så skylde på at appen ikke fungerte – et eksempel til etterfølgelse. XXX fikk toget hjem og de øvrige i følget tok en taxi og alle kom hele hjem.

Og alle var enige om at det hadde vært en fin tur ...

Gunnarside